

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Γράφει ο Ι.Γ. Ασημακόπουλος

Την 1η Νοεμβρίου έγινε στην Τρίπολη περιφερειακό συνέδριο με θέμα «Ενέργεια και Περιβάλλον: Προοπτικές για την Ανάπτυξη». Η εκδήλωση διοργανώθηκε από το Γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Ελλάδα, σε συνεργασία με Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την υποστήριξη της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Παρόντες στην εκδήλωση Ευρωβουλευτές, ο Περιφερειάρχης, διάφοροι παράγοντες, οι Οικολόγοι Πράσινοι ή Εναλλακτικοί και άλλοι επαγγελματίες της οικολογίας.

Αριστερά διακρίνεται το υπό κατασκευή Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης (KYT), δεξιά η 4^η μονάδα της ΔΕΗ όπου πλάι κτίζεται η 5^η μονάδα με Φυσικό

Την επόμενη, 2 Νοέμβρη, υποτίθεται πως όλη η Αντιπροσωπεία θα πήγαινε στη Μεγαλόπολη όπου θα επισκεπτόταν το Αρκαδικό Αιολικό Πάρκο, το ενεργειακό κέντρο της ΔΕΗ και θα είχε συνάντηση-συζήτηση με φορείς της περιοχής, στην Αίθουσα Συνεδριάσεων Δημοτικού Συμβουλίου

Η πρώτη ημέρα, όπως πληροφορηθήκαμε μέσω των Αρκαδικών ΜΜΕ, αναλώθηκε για τις επικοινωνιακές ανάγκες των παρευρισκομένων πολιτικών, αφού κανένας δεν έγινε σοφότερος.

Τη δεύτερη ημέρα στη Μεγαλόπολη το πρόγραμμα ανετράπη εντελώς. Οι Ευρωβουλευτές -πλην ενός- την «έκαναν με ελαφρά πηδηματάκια». Το ίδιο και ο κ. Περιφερειάρχης. Οι υπόλοιποι, όπως μάθαμε, συνοδευόμενοι από τον Δήμαρχο κ. Μπούρα, επισκέφθηκαν το Αρχαίο Θέατρο και κατόπιν τη ΔΕΗ, για το θεαθήναι και φυσικά για τη σχετική φιλοξενία - φαγοπότι.

Την ίδια όμως ώρα, οι εκπρόσωποι τοπικών φορέων, τα τοπικά ΜΜΕ και πολίτες της περιοχής, που πίστεψαν ότι θα γίνει ουσιαστική συζήτηση, μάταια, περίμεναν στην αίθουσα συνεδριάσεων του δημοτικού συμβουλίου. Φεύγοντας απογοητευμένοι, μετά από δίωρη αναμονή, διαπίστωναν για πολλοστή φορά, ότι το θέμα «Ενέργεια Περιβάλλον και ανάπτυξη», στη Μεγαλόπολη εξαντλείται ως συνήθως σε μια

επικοινωνιακή βόλτα των διαφόρων «πολιτικάντηδων» στο αρχαίο Θέατρο και στη ΔΕΗ.

Αργότερα, ειπώθηκε πως η συνάντηση έγινε με τρεις ώρες καθυστέρηση, προφανώς μεταξύ τους. Δεν είναι η πρώτη και οπωσδήποτε ούτε η τελευταία φορά, που οι διαχειριστές της εξουσίας και οι διάφοροι «ειδικοί» συμπεριφέρονται με αυτό τον τρόπο στη Μεγαλόπολη. Με την καραμέλα «ενέργεια - περιβάλλον - ανάπτυξη», καταφέρνουν να βιοπορίζονται πολιτικά -και όχι μόνο- οι ίδιοι κύκλοι εξουσίας επί σειρά

Ο ΑΗΣ Α Μεγαλόπολης με ελαφρό βοριαδάκι στις αποθέσεις τέφρας και παραπροϊόντων αποθείωσης

ετών, χωρίς να προσφέρουν το παραμικρό στον τόπο. Επομένως, είναι αυτονόητο να αποφεύγουν «όπως ο διάβολος το λιβάνι», κάθε μαζική εκδήλωση με το συγκεκριμένο αντικείμενο, όπου προφανώς θα ήταν υποχρεωμένοι να απαντήσουν σε δύσκολα ερωτήματα.

Για να μη φύγει λοιπόν το γεγονός «αντουφέκιστο», θα θέσουμε δημόσια τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες που γεννιούνται στον απλό άνθρωπο-κάτοικο του

λεκανοπεδίου. Σ' αυτόν που βιώνει καθημερινά το βεβαρυμμένο φυσικό, οικονομικό, πολιτιστικό και εργασιακό περιβάλλον, συνάρτηση και αποτέλεσμα της ακολουθούμενης πολιτικής από όλα τα επίπεδα εξουσίας.

Τούτη τη στιγμή στην Μεγαλόπολη, συντελείται η συνολική αναδιοργάνωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας.

Με πρόσχημα τάχα το Εθνικό ή δημόσιο συμφέρον και με φόντο την κρίση, παραβιάζεται κατάφορα κάθε έννοια νομιμότητας στη διαδικασία έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων (ΜΠΕ) των νέων επενδυτικών δραστηριοτήτων στον τομέα της ενέργειας, ΚΥΤ, 5^η Μονάδα Φυσικού Αερίου,

ΟΑΗΣ Α Μεγαλόπολης με άπνοια...

Ανεμογεννήτριες, Φ/Β πάρκα κλπ, ενώ απεμπολούνται τα συμφέροντα της τοπικής κοινωνίας, (περιβάλλον, απασχόληση, απαλλοτριώσεις κλπ) για να εξυπηρετηθούν οι λογής μεγαλοεργολάβοι και τα πάσης φύσεως συμφέροντα, με αδιευκρίνιστα μικροπολιτικά και άλλα αντάλλαγμα.

Παραβλέπονται παντελώς τα στοιχειώδη δικαιώματα του απλού

Δεν χύθηκε το... γάλα. Είναι τα νερά του Αλφειού ποταμού

καθημερινού ανθρώπου της περιοχής, όπως το δικαίωμα να γνωρίζει και να ενημερώνεται καθημερινά για την ποιότητα του περιβάλλοντος (γη, αέρας, νερά, υπέδαφος) που ζει. Το δικαίωμα να έχει όχι μόνο άποψη, αλλά και λόγο, στις λογής παρεμβάσεις που θα επηρεάσουν αποφασιστικά την εικόνα που θα αντικρίζει καθημερινά και για πάντα. Το δικαίωμα να ονειρεύεται, να αποφασίζει και να διαμορφώνει

ο ίδιος το περιβάλλον, φυσικό, εργασιακό, οικονομικό κλπ, στο οποίο θα ζήσει αυτός και τα παιδιά του. Τέλος το δικαίωμα να έχει λόγο στα κέρδη των επενδύσεων που γίνονται στον τόπο του, αφού αποδεδειγμένα πλέον η περιοχή δεν θα ωφεληθεί σε τίποτα από τα νέα έργα, ενώ τα ιλιγγιώδη κέρδη, με τις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται και με το μελλούμενο ξεπούλημα της ΔΕΗ, θα μπορούν να ταξιδεύουν υπεράκτια στα νησιά... Γκαλαπάγκος.

Από την άλλη μεριά, λόγω των υπερεπενδύσεων στον τομέα της ενέργειας και την κατάφορη και αλόγιστη επιβάρυνση του περιβάλλοντος, η περιοχή γρήγορα θα μετατραπεί σε κρανίου τόπο και θα απολέσει την αειφορία της. Δηλαδή την δυνατότητα άλλων αναπτυξιακών

Ασύδοτα τα εργολαβικά φορτηγά μετατρέπουν το επαρχιακό δίκτυο σε καρμανιόλα

δραστηριοτήτων, όπως είναι ο τουρισμός, οι καλλιέργειες, η κτηνοτροφία και γενικά ο πρωτογενής τομέας παραγωγής, ο μόνος ίσως τομέας που θα μπορούσε να συμβάλλει αποφασιστικά στην αντιμετώπιση της βαθειάς οικονομικής κρίσης που διέρχεται η πατρίδα μας.

Κάτω από αυτό το πρίσμα, προφανώς δεν είναι τυχαία η μη διεκδίκηση από το Δήμο, των εκτάσεων των εξαντλημένων ορυχείων της ΔΕΗ. Επίσης δεν είναι τυχαία η εγκατάλειψη των πολιτιστικών μνημείων και των αρχαιολογικών θησαυρών της περιοχής, καθώς και η παραμέληση των φυσικών καλλονών της. Με αυτό τον τρόπο, εγκαταλείπεται η δυνατότητα εναλλακτικών μορφών ανάπτυξης της τοπικής οικονομίας.

Η Μεγαλόπολη λοιπόν, εξελίσσεται σ' ένα σύνθετο ενεργειακό Κέντρο,

Το Φ/Β πάρκο που επιθυμεί να κατασκευάσει η ΔΕΗ ΑΕ στις αποθέσεις πλάι στην πόλη της Μεγαλόπολης

με τεράστιες ορατές και αόρατες περιβαλλοντικές και όχι μόνο, επιβαρύνσεις. Δεν είναι τυχαίο πως μέχρι στιγμής κανένας δεν μπήκε στον κόπο, «έστω για τα μάτια του κόσμου», να συζητήσει με την κοινωνία και τους άμεσα θιγόμενους. Να διαπραγματευθεί με τη ΔΕΗ και με τους διάφορους επενδυτικούς παράγοντες, όπως έγινε σε άλλες περιοχές της χώρας,

εξασφαλίζοντας για τον τοπικό πληθυσμό ισονομία και αξιοπρέπεια με ουσιαστικά και έμπρακτα οφέλη. Ο κ. Τατούλης (είναι τυχαίο που ακόμα δεν έχει επισκεφτεί τη Μεγαλόπολη ως Περιφερειάρχης;) συζητά με τους Γερμανούς για επενδύσεις και φιλοδοξεί να κάνει την Περιφέρεια Πελοποννήσου Ειδική Οικονομική Ζώνη (ΕΟΖ) με ότι αυτό σημαίνει για τους κατοίκους, την απασχόληση και την ποιότητα ζωής. Ενώ ο Δήμαρχος Μεγαλόπολης παρακολουθεί αδιάφορα σαν απλός θεατής τα τεκταινόμενα, με μοναδική έγνοια και φροντίδα, την με κάθε τρόπο, επανεκλογή του στο δημαρχιακό θώκο.

Κανένας δεν μπήκε στον κόπο να σταθεί απέναντι στην οικονομική βουλιμία και την εργασιακή ασυδοσία (υπάρχουν σχετικές καταγγελίες από το εργατικό κέντρο και τα εργατικά συνδικάτα του χώρου) όσων δραστηριοποιούνται

Το υπό κατασκευή ΚΥΤ. Η Αλλοίωση του τοπίου εμφανής

εργολαβικά στην περιοχή, ενεργοποιώντας, έστω με το ζόρι, θεσμούς και μηχανισμούς που είναι αρμόδιοι για την τήρηση των νόμων (εργασιακών, εργατικών, περιβαλλοντικών κλπ).

Πιθανόν το γενικότερο κλίμα ανασφάλειας που έχει κυριεύσει την ελληνική κοινωνία να είναι για την μικροπολιτική και τους «επενδυτές» ο καλύτερος σύμμαχος, στην κατακρεούργηση βασικών και κυριάρχων

δικαιωμάτων της τοπικής κοινωνίας. Να θεωρηθεί ως η χρυσή ευκαιρία να καθιερωθεί στη Μεγαλόπολη η λειτουργία ενός χαμηλούς κόστους ενεργειακού «γκέτο», έτοιμο οποιαδήποτε στιγμή κριθεί απαραίτητο, να εκποιηθεί.

Βέβαια από κάποιους αγνοείται επιδεικτικά η σαραντάχρονη λιγνιτική εμπειρία. Αγνοείται η συσσωρευμένη και ασύστολη αδικία που έχει συντελεστεί σε βάρος της περιοχής, με αποτέλεσμα να αγνοούν και τους κινδύνους που εμπεριέχει ο θυμός και να συνεχίζουν να προκαλούν και να χρησιμοποιούν την Ενέργεια και το Περιβάλλον κατά το δοκούν.

Μπροστά σ αυτή την κατάσταση προβάλλει πλέον επιτακτική η ανάγκη για την τοπική κοινωνία, να αντιδράσει. Και να αντιδράσει ξεπερνώντας πρόσωπα και σχήματα παγιωμένα στην εξουσία, που υποτίθεται ότι την εκπροσωπούν, γιατί προφανώς την εκπροσωπούν λαθεμένα...